

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *A magyar tudományos élet vesztesége*

Forrás: *Népszava*

Bp.
(Hely)

1921. XII. 7
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Pikler Gyula

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi hazinyomda 1922

— A magyar tudományos élet vesztesége Dr. Pikler Gyulát, a jelenkor tudományos gondolkodásának egyik kimagasló egyéniségét a budapesti, tudományról elnevezett egyetem, kedden fölmondás nélkül a szolgálatból elbocsátotta. Egyéb paragrafus híján, a pénzügyi szemlésekre érvényes szolgálati szabályzat rendelkezéseit huzzák Pikler professzor esetére, mert az egyetemi szabályzat nem gondolt előre olyan esetekre, amikor egy egyetemi tanár az adott viszonyok között — bizonyára ő tudja, hogy miért — célszerűbbnek tartja a külföldön való tartózkodást. Az egyetemtől, amely elvégre hivatal és csak másodsorban tudományos intézmény, tulás volna kívánni azt, hogy megerősítse a fantáziáját, vajjon „nevezett” Pikler Gyula miért távozott el a külföldre és a sok „szíves” invitálás ellenére miért nem akar ma még visszajönni. Pikler Gyula neve máig diszt és fényt kölcsönzött ennek az egyetemennek, de be kell mégis látnunk, végeredményében az egyetemennek van igazsága, lévén egyedül illetékes arra, hogy tekintélye érdekében beéri-e azokkal a szellemi kiválóságokkal, akik a mai viszonyokhoz alkalmazottan a helyi igényeknek megfelelnek. Nagy összeütközések korát éljük, nemcsak itthon. Ez összeütközések nem kímélik sok más helyen sem az eltérő, az új meglátásokat hirdető tanítás szabadságát, de ezer formáját találják meg mindenhol a tudományos nagyságot megillető tiszteletnek. Amint látjuk, a pesti egyetem is megtalálta, a — maga módja

szerint... amely a — formáknak teje en megfelel. A hivatalos lap keddi számában, közel kéthasábnyi terjedelemben adja tudtul Pikler elbocsátását az egyetem rektora mindenkinék, akit illet. Pikler Gyula nem akarta itthagyni az egyetemet, megfelelő formát ajánlott föl katedrájának föntartására addig is, amíg a viszonyok a tanítást számára újra lehetővé teszik. Az egyetem tanári kara és a miniszterium Piklernek tartós szabadságra irányuló kérését, ezt a számukra fölkinált aranyhidat, elutasították maguktól. Először valami igazolási törvényszék elé citálták, ők Piklert, majd beszüntették a fizetését. Végül is Pikler a nyugdíjaztatását kérte. Ehhez az egyetemi tanács hozzá is járult. Indokolásának jellegzetes része a következőképen hangzott: „...a nyugdíjazással ez az ügy a legrövidebben és a legegyszerűbben elintéződne és ezzel mód adatnék arra, hogy e fontos tanszék megfelelő egyénnel töltsék be, aki működésével az előd által terjesztett lelki ragályt ellen-súlyozná”. Már mint Pikler Gyula tanítását. És ugyanezek az urak hívták, hívogatták vissza tértivevényel és anélkül a tanárt, hogy „foglalja el katedráját”. A nyugdíjazásra vonatkozó határozatot a miniszter jóvá is hagyta. — de a legközvetlenebb „kollegák”, a jog- és államtudományi kar tanártestülete e határozatot „tul enyhének” találta és — fölborította... Pikler Gyula mostantól fogva csak tudós, a tanár urak pedig továbbra is csak tanárok...